

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15Csp/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123200012
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:3123200012.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2

15Csp/1/2023

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou v právnej veci žalobcu : EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom: Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, C. D. E., právne zastúpený: JUDr. Ivan Pagáč, advokát, so sídlom: F. XXX, o zaplatenie 3.227,30 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

2

15Csp/1/2023

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

9

15Csp/1/2023

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 30.12.2022 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.227,30 eur a úroky z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 2.499,98 eur od 22.11.2019 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 159,36 eur a náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. III/2021 zo dňa 01.10.2021 uzatvorenej medzi postupcom 365.bank, a.s. a žalobcom, postupca postúpil pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Dňa 08.06.2015 bola medzi postupcom a žalovaným ako spoludžníkom uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere Lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru v sume 7.000,- eur. Žalovaný sa zaviazal uhrádzať mesačné splátky v sume 115,- eur, platiť úroky a poplatky. Zmluva podľa žalobcu obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, v dôsledku čoho postupca podaním zo dňa 06.11.2019 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a žalovanému oznámil, že pohľadávka v sume 6.439,09 eur je splatná v celom rozsahu. Ku dňu postúpenia pohľadávky v sume 8.475,09 eur táto pozostávala z istiny 5.666,77 eur, úrokov 2.763,70 eur, poplatkov 44,62 eur. Po postúpení pohľadávky žalovaný nevykonával ani čiastočnú úhradu. Žalobca si uplatňuje žalobou nárok na zaplatenie sumy 3.227,30 eur, ktorú tvorí nezaplatená istina úveru 2.499,98 eur (rozdiel medzi čerpaným úverom 7.000,- eur a úhradami v sume 4.500,02 eur) a neuhradený úrok v sume 727,32 eur vyčíslený do vyhlásenia predčasnej splatnosti. Z istiny žalobca žiadal aj úroky z omeškania od 22.11.2019, tj. počnúc dňom nasledujúcim po márnom

uplynutí 10 dňovej lehoty na plnenie v zmysle výzvy na úhradu dlžnej sumy z 06.11.2019. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky žiadal titulom vykonaného úkonu právnej služby – predžalobnej výzvy.

3. Žalovaný sa vyjadril k žalobe tak, že s ňou nesúhlasí a poukázal na to, že na dlžníka z tejto úverovej zmluvy podal trestné oznámenie za to, že mal žalovaného opiť a v takom stave zobrať do F. G., H., kde podpísal ako spoludlžník zmluvu. Žalovaný až po mesiaci prišiel na to, že dlžníkovi G. robí „ručiteľa“. V ďalšom konaní žalovaný uviedol, že celé je to podvod. Bol vtedy opitý, keď išiel podpisovať úverovú zmluvu a trikrát sa pýtal zamestnankyne v banke, že čo podpisuje a ona mu povedala, že to hocikto z ulice môže podpísať. On z úveru nedostal ani cent, preto čokoľvek odmieta zaplatiť. Dlžník už zomrel, nech dlh platia jeho dedičia. Žalovaný si predmetnú úverovú zmluvu prečítal asi po 2 týždňoch od jej podpisu, pri podpise ju nečítal, pretože bol opitý. Nepamätal si, kedy presne došlo k uzavretiu zmluvy. Pamätal si iba to, že prišiel do banky, bankárku „balil“, dával jej komplimenty a predložil jej občiansky preukaz. Udalosti sa stali tak, ako ich opísal aj polícii, keď podával trestné oznámenie. On bol v tom čase nezamestnaný, a preto podľa neho ani nemohol nič v banke podpísať. Keď išiel do banky, jediný, čo mal, bol občiansky preukaz a aj im povedal, že je nezamestnaný a že nemá byť a ani nič nevlastní. On sa aj do bytu dlžníka G. dostal, chcel si zobrať polovicu peňazí z tohto úveru, za čo bol aj stíhaný a odsúdený. Žalovaný tiež vzniesol námietku premlčania, keď žalobca si uplatnil žalobu na súde dňa 02.01.2023 a vyhlásil predčasnú splatnosť dňa 06.11.2019, a teda si nárok voči žalovanému uplatnil po uplynutí 3 rokov.

4. Žalobca sa vyjadril tak, že úverová zmluva bola uzatvorená so žalovaným platne, pričom dlžník aj spoludlžník – žalovaný sa zaviazali plniť zmluvné povinnosti a splácať poskytnutý úver. Poukázal na to, že žalovaný bol plne spôsobilý na právne úkony a na to, že žalovaný nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by žalovaný nárok spochybnili. V ďalšom konaní žalobca doplnil, že čo sa týka celkovej čiastky úveru, bankový systém v danom čase zaokrúhľoval výšku splátky na celé číslo a následne rozpočítaním poskytnutého úveru uvedené vychádzalo tak, že 106 splátok malo byť v sume 115,- eur, ďalšia splátka v sume 34,25 eur a 108. splátka v sume 0,-eur. Ohľadom skúmania bonity – schopnosti splácať úver na strane žalovaného žalobca doplnil, že odborná starostlivosť na strane veriteľa bola zachovaná. Veriteľ vzal do úvahy všetky dostupné informácie, vrátane údajov zo spoločného bankového registra/ úverového registra a výsledkom tohto posúdenia bol záver o jeho platobnej schopnosti. Veriteľ bol povinný vziať do úvahy dobu, na ktorú sa úver poskytuje. Dopytom do úverového registra bolo zistené, že dlžník F. G. mal dva existujúce úverové záväzky vo výške splátky 109,- eur mesačne, a teda veriteľ počítal s úverovým zaťažením v sume 224,- eur (109, eur existujúce splátky a 115,- eur splátka poskytovaného úveru). Dlžník F. G. deklaroval príjem z invalidného dôchodku v sume 342,- eur, čo veriteľ overil z externého zdroja a túto sumu akceptoval. Dlžník F. G. uvádzal rodinný stav rozvedený a 0 detí a žalovaný uvádzal stav slobodný a nezamestnaný. Veriteľ mal k dispozícii informácie o úverových záväzkoch žiadateľa a spolužiadateľa- žalovaného zo spoločného registra bankových informácií. Ani dnes sa pritom nepreukazujú konkrétne mesačné náklady žiadateľa o úver. Následne na pojednávaní doplnil k výstupom z lustrácií týkajúcich sa overovania bonity, že dlžníkovi F. G. bolo priradené číslo XXX a žalovaného č. XXX. Lustrácia bola robená na oboch a údaje, ktoré sú obsiahnuté v dokumente predloženom súdu, sa týkajú dlžníka F. G.. Pre prípad, že by sa súd nestotožnil s jeho argumentáciou, mal za to, že úver by mohol byť nanajvýš bezúročný a bez poplatkov.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

6. Dňa 08.06.2015 uzavrela Poštová banka, a.s. (teraz 365.bank, a.s.) ako veriteľ s F. G. ako dlžníkom o žalovaným ako spoludlžníkom zmluvu o úvere – lepšia splátka (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkom úver vo výške 7.000,- eur. V čl. 2 zmluvy o úvere sú uvedené aj ďalšie náležitosti zmluvy, a to záväzok dlžníkov zaplatiť úver v 108 mesačných splátkach po 115,- eur, pri ročnej úrokovej sadzbe 13,90 % s tým, že dátum splatnosti prvej splátky bol 10.07.2015, každá ďalšia splátka mala byť zaplatená k 10. dňu v mesiaci a dátum končenej splatnosti je dňa 10.06.2024. RPMN bola uvedená vo výške 14,90%, priemerná hodnota RPMN vo výške 11,53 % a celková čiastka úveru je 12.224,25 eur. Uvedené boli aj poplatky spojené s úverom. Úver bol poskytnutý na základe žiadosti o úver podpísanej dlžníkom a spoludlžníkom z 08.06.2015, v ktorej sa v časti týkajúcej sa žalovaného uvádzajú iba osobné údaje, rodinný stav – slobodný, najvyššie dosiahnuté vzdelania – stredoškolské. Nie je vyplnený údaj o výške dôchodku/iného príjmu, ani údaj o čistom mesačnom príjme, ani údaj o mesačných splátkach iných úverov a pôžičiek. Žalovaný predložil dotazník pre klienta F. G.,

H., kde sú vymedzené údaje o ňom ako klientovi banky, avšak tento je datovaný dňom 07.12.2015, tj. už až po uzatvorení predmetnej úverovej zmluvy, a teda tento nebol vyplňaný v čase poskytovania sporného úveru, ale až po ňom a s prejednanou vecou zjavne nesúvisí.

7. Podľa bodu 6.8 obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný v prípade omeškania dlžníka s platením splátky, ak je dlžník v omeškaní viac ako tri mesiace so zaplatením splátky a banka dlžníka upozornila na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní.

8. Z výpisu z úverového účtu bolo preukázané, že vyčerpaný bol úver v sume 7.000,- eur. Evidované sú úhrady na istinu, úroky a poplatky (časť „zaplatené splátky“) v sume 4.593,40 eur, z čoho suma 4.500,02 eur predstavuje úhrady na úverové splátky - bez úhrad na poplatky (časť „plán splátok – splatené“).

9. Poštová banka, a.s. ako veriteľ vyzvala žalovaného na úhradu dlžnej časti úveru, ktorá je po lehote splatnosti viac ako 3 mesiace, v sume 599,12 eur (563,12 eur splátky + 36eur poplatky) výzvou zo dňa 10.10.2019 s upozornením, že ak nedôjde k úhrade úveru v lehote 15 dní od doručenia výzvy, môže veriteľ využiť oprávnenie vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Táto výzva bola žalovanému doručovaná poštou dňa 11.10.2019, ako to vyplýva z poštového podacieho hárku. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti (Výzva na úhradu dlžnej sumy) zo dňa 06.11.2019 adresovaným žalovanému veriteľ z dôvodu, že žalovaný bol v omeškaní so splácaním úveru, vyhlásil ku dňu 06.11.2019 mimoriadnu – predčasnú splatnosť úveru a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej čiastky vo výške 6.439,09 eur v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy. Zásielka s výzvou bola žalovaným podľa doručienky doručená dňa 11.11.2019. V súvislosti so sporným úverom boli žalovanému adresované mnohé výzvy, ktorými bol opomínaný na úhradu dlžných splátok zo strany pôvodného veriteľa (predložené výzvy z 16.12.2019, 18.11.2019, 06.11.2019, 10.10.2019, 27.08.2019, 31.07.2019, 31.12.2018, 29.11.2018, 30.08.2018, 31.07.2018, 01.03.2018, 29.12.2017, 29.11.2017, 31.10.2017, 01.02.2017 a 28.10.2016, ďalej 26.03.2020, 27.04.2020, 27.05.2020, 22.09.2020, 09.04.2021), tieto žalovaný predložil a vyplýva z nich, že predsúdne písomnosti doručované mu v súvislosti s týmto dlhom dlhodobo a riadne preberal a o dlhu vedomosť mal. Uznanie dlhu ani dohoda o splátkach, ktorých návrhy mu vrámci tejto korešpondencie boli doručované za účelom ich podpisu, žalovaný nepodpisal, a teda takýto právny úkon žalovaný neučinil.

10. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. III/2021 uzatvorenou medzi pôvodným veriteľom Poštová banka, a.s. (už pod obchodným menom 365.bank, a.s.) ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 01.10.2021 žalobca v zmysle prílohy k zmluve nadobudol pohľadávku voči žalovanému uplatňovanú v tomto konaní (príloha na č.l. 14). Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanému adresované dňa 25.10.2021.

11. Žalobca predložil výsledok dopytu na Sociálnu poisťovňu a lustrácie v bankovom registri, ktoré sa týkajú dlžníka pod č. XXXXXX pod menom F. G..

12. Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v I. ČVS: ORP-455/2-VYS-TN-2020 zo dňa 22.01.2021 právoplatného dňa 05.02.2021 bolo trestné stíhanie začaté pre prečin podvodu zastavené, pretože skutok nie je trestným činom a nebol dôvod na postúpenie veci. Z uznesenia vyplýva, že žalovaný bol vypočutý a uviedol, že sa dňa 07.12.2015 stal spoludlžníkom svojho známeho F. G., pričom úver sprostredkovala J. J., napriek tomu, že nespĺňali podmienky. F. G. úver platil až do roku 2019, kedy žalovaného kontaktovala Poštová banka, aby uhradil dlžnú sumu. Vyšetrovateľ dospel k záveru, že umožnením získania úveru F. G. (t.č. nebohému) nedošlo k naplneniu znakov skutkovej podstatky úverového podvodu ani iného trestného činu. Bolo konštatované, že pokiaľ žalovaný so svojou účasťou na získaní úveru nesúhlasil, nemusel nič podpisovať. Vysvetlenie, že bol pod vplyvom alkoholu, neobstojí, pretože alkohol požíval z vlastnej vôle a dobrovoľne. Spôsobilosti na právne úkony ho to nezbavilo a aj on si podľa všetkého uvedomoval, o čo ide. Tiež vyšetrovateľ poukázal na to, že žalovaný si už presne nepamätal, kedy malo dôjsť k poskytnutiu predmetného úveru, keď tvrdil, že to malo byť v decembri 2015, avšak uvedený úver bol poskytovaný dňa 08.06.2015. Do získania úveru ho nikto nenútil.

13. Zákonné ustanovenia:

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon“), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 9 ods. 1 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

Podľa § 7 ods. 1 zákona, Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 11 ods. 2 zákona, Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 17 ods. 1 až 3 zákona (znenie účinné ku dňu postúpenia pohľadávky na žalobcu), (1) Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa

tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. (2) Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa. (3) Ustanovenie odseku 1 neplatí, ak sa postupuje podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu, upravujúcich konkurzné konanie, alebo ide o prechod pohľadávky z finančnej inštitúcie podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery, na finančnú inštitúciu podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, Neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

14. Z doložených listinných dôkazov vyplýva, že žalobca si uplatňoval voči žalovanému nároky vzniknuté mu z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 08.06.2015. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Poštová banka, a.s. konala pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Pri zákonnom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol na základe zmluvy uzavretej dňa 08.06.2015 je vzťahom občianskoprávnym a na predmetnú zmluvu sa hľadí ako na typovú spotrebiteľskú zmluvu. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného, že uzatvorenie spornej úverovej zmluvy by malo byť voči nemu dosiahnuté podvodom, keď uvedené nebolo zistené ani z výsledkov vyšetrovania zistených z pripojeného vyšetrovacieho spisu. Trestné stíhanie začaté pre prečin podvodu bolo zastavené, pretože skutok nie je trestným činom a nebol dôvod na postúpenie veci. Ani argumentácia žalovaného, že sa k podpisu zmluvy u veriteľa dostavil pod vplyvom alkoholu, a preto si zmluvu ani neprečítal, nezakladá neplatnosť tejto zmluvy. Žalovaný v čase jej podpisu bol a aj doposiaľ plne spôsobilý na právne úkony, netrpel žiadnou duševnou poruchou. Ak aj je pravdivé jeho tvrdenie, že pred tým, než išiel do banky zmluvu podpísať, sa mal sám dostať do stavu opitosti, uvedené samo osebe ho tiež nezabavuje zodpovednosti z právnych úkonov, ktoré pod vplyvom alkoholu uzatvoril. Uvedená skutočnosť sama osebe totiž ešte nezakladá to, že nebol schopný vykonávať právne úkony. Nebolo ani preukázané, že žalovaný požil také množstvo alkoholu, ktoré by ho robilo celkom nespôsobilým uzavrieť zmluvu. Navyše treba dodať, že žalovaný si pamätal, že „balil“ pracovníčku banky, teda že jej skladal komplimenty, ale na druhej strane tvrdí, že si na iné podrobnosti uzatvárania zmluvy nepamätal a ani nevedel, čo podpisuje, čo vyznieva účelovo.

15. Podľa predloženej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru veriteľ poskytol dlžníkom, z ktorého jeden bol žalovaný, úver vo výške 7.000,- eur. Ďalej z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dlžníci uhradili veriteľovi sumu 4.593,40 eur. Keďže sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., súd najskôr zisťoval, či zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Po jej preskúmaní súd zistil, že zmluva neobsahuje správne uvedenú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona, a to celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmluve o úvere sa uvádza, že spotrebiteľ je povinný zaplatiť celkovo sumu 12.224,25 eur, avšak táto suma nekorešponduje s ostatnými v zmluve dohodnutými parametrami a ani s údajmi na ostatných listinách viažucich sa k predmetnej úverovej zmluve. Pokiaľ mali totiž dlžníci zaplatiť 108 splátok po 115,- eur, tak celková čiastka predstavuje 12.420,- eur. Teda toto je suma, ktorú, vychádzajúc z údajov v zmluve, musia dlžníci celkovo zaplatiť, čo je viac ako je údaj uvedený v rubrike celková čiastka úveru, ktorý údaj je tak uvedený nesprávne a zavádzajúco v sume nižšej než skutočnej. Účelom povinného uvedenia celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť, v konkrétnej zmluve o úvere, je poskytnúť spotrebiteľovi možnosť zvážiť tento údaj, prípadne ho porovnať s údajmi od iných poskytovateľov úverov a slobodne sa rozhodnúť, ktorý úverový produkt od ktorého

dodávateľa využije. Z uvedeného vyplýva, že zmluva síce obsahuje údaj o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom, avšak tento nie je uvedený správne, pretože po vykonanom matematickom prepočte má tento správne byť vo výške 12.420,- eur, a preto sa hľadí naň, ako by nebol v zmluve uvedený vôbec. Žalobca argumentoval tým, že v skutočnosti dlžníci boli povinní platiť 106 splátok po 115,- eur, 107. splátku v sume 34,25 eur a 108. splátku v sume 0,- eur. V súčte pri takýchto splátkach potom celková čiastka činí 12.224,25 eur, teda toľko, koľko je uvedené v zmluve. Tento argument však súd nemohol prijať za správny, a to z tohto dôvodu, že v zmluve uvedená celková čiastka 12.224,25 eur potom ani nekorešponduje s ostatnými údajmi uvedenými v zmluve o výške splátok (115,- eur) a počte splátok (108). Ak by súd prijal tento argument, že celková suma splatná spotrebiteľom mala byť 12.224,25 eur, potom nie sú správne uvedené ostatné náležitosti dojednaného úveru, keď potom správne má byť v zmluve splátok nie 108 (ako je uvedené v zmluve), ale 107, keďže 108. splátka mala byť v sume 0,- eur, a teda z toho možno uzavrieť, že prakticky 108. splátka nebola žiadna. Okrem toho by potom správne v zmluve muselo byť uvedené ohľadom výšky mesačnej splátky nie to, že každá splátka je v sume 115,-eur (ako je uvedené v zmluve), ale to, že prvých 106. splátok je v sume 115,- eur a 107. splátka je v sume 34,25 eur. Vychádzajúc z odôvodnenia žalobcu by tom súd nevyhnutne musel dospieť k záveru, že nie sú v zmluve správne uvedené údaje o výške a počte mesačných splátok, a teda chyba náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z.

16. Vzhľadom na uvedenú absenciu zákonnej náležitosti zmluvy sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ cit. zákona poskytnutý úver považuje z dôvodu absencie uvedených náležitostí za bezúročný a bez poplatkov. Uvedený výklad je plný v súlade s rozsudkom Súdneho dvora EÚ C -42/15 z 09.11.2016, ktorý sa týkal výkladu smernice 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktorý konštatoval, že porušenie povinnosti veriteľa, ktorá má podstatný význam v kontexte smernice 2008/48, môže byť sankcionované podľa vnútroštátnej právnej úpravy zánikom nároku tohto veriteľa na úroky a poplatky. Takýto podstatný význam má povinnosť uviesť v zmluve o úvere najmä náležitosti, ako je ročná percentuálna miera nákladov, resp. bezúročnosť a bezpoplatkovosť by spôsobila absencia takej náležitosti, ktorá svojou povahou môže mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku a takou je nepochybne aj nesprávne uvedenie celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom, resp. nesprávne uvedenie výšky a počtu mesačných splátok.

17. Ak je úver bezúročný a bez poplatkov, potom dlžníci od počiatku trvania zmluvného vzťahu boli povinní uhradiť iba istinu poskytnutého úveru a ich platby sa mali započítavať iba na úhradu istiny úveru. Ak súd vezme do úvahy, že splátok bolo 108 a poskytnutá istina úveru bola 7.000,- eur, potom v každej mesačnej splátke istina úveru predstavovala sumu 64,81 eur. Podľa výpisu z úverového účtu, uhradené platby dlžníkov do okamihu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru celkom činia 4.593,40 eur. Ak všetky tieto platby mali byť započítané len na úhradu istiny (lebo na úhradu úrokov a poplatkov veriteľovi nárok nevznikol), potom suma 4.593,40 eur postačovala na úhradu celých 70 splátok istiny a časti 71. splátky istiny. Prvá splátka bola splatná 10.07.2015, 70. splátka potom je splátka splatná v apríli 2021. Suma 4.593,40 eur potom postačovala na úhradu mesačných splátok istiny až do apríla 2021 (celkom) a čiastočne aj na úhradu splátky istiny splatnej v máji 2021. Z uvedeného potom vyplýva, že k okamihu, kedy sa veriteľ rozhodol vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru (06.11.2019), nemohli byť dlžníci, a teda ani žalovaný ako spoludlžník v omeškaní s úhradou svojho dlhu, ale práve naopak, k 06.11.2019 mali uhradené všetky splátky istiny, ktoré dokonca mali predplatené aj na nasledujúce obdobie až do roku 2021. Vychádzajúc potom z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka potom ani neboli splnené zákonné podmienky na to, aby veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť tohto úveru, nakoľko dlžníci neboli v omeškaní. Jediné, na čo veriteľ mal nárok, bolo vrátenie istiny úveru, s úhradou ktorej v omeškaní v tom čase dlžníci neboli. Na vyhlásenie predčasnej splatnosti, keďže neboli splnené podmienky, súd nemohol ani prihliadnuť.

18. Okrem sa súd zaoberal aj tým, či si veriteľ splnil podmienku skúmať bonitu (schopnosť splácať úver) u žalovaného. V čase poskytovania úveru mal veriteľ o žalovanom informáciu o tom, že je nezamestnaný, slobodný. Aj keď žalobca uvádzal, že si u žalovaného veriteľ splnil svoje povinnosti overovať jeho bonitu s odbornou starostlivosťou, že vykonal lustráciu v Sociálnej poisťovni, či v úverovom registri, uvedené nebolo preukázané. Boli predložené lustrácie dlžníka F. G. v Sociálnej poisťovni a v úverovom registri, nie však výsledky lustrácií žalovaného ako spoludlžníka. Aj právny zástupca žalobcu na poslednom pojednávaní uviedol, že veriteľ mal lustrovať oboch dlžníkov, ale predložené lustrácie sa týkajú len dlžníka F. G. (s číslom 929633). Žalobca nepreukázal, že by overoval v dostupných registroch aj žalovaného, keď napokon aj vo svojom písomnom podaní z 12.07.2023 uvádza, čo všetko zistil z lustrácií

dlužníka F. G., avšak opomenul uviesť, čo zistil lustráciami o spoludlužníkovi – žalovanom, ak tvrdí, že overenie v registroch aj vo vzťahu k nemu vykonal. Napokon aj žalovaný opakovane uvádzal, že jediné, čo doniesol do banky, bol občianky preukaz, z čoho možno usudzovať, že žiadne potvrdenia, listiny, z ktorých by si mohol veriteľ urobiť komplexnejší obraz o jeho vtedajšej sociálnej situácii (zvlášť ako bol nezamestnaný), k dispozícii veriteľ nemal. Žalobcovi sa nepodarilo preukázať, že by s odbornou starostlivosťou skúmal aj bonitu spoludlužníka – žalovaného, pričom je súd toho názoru, že v prípade viacerých dlžníkov, ktorým sa úver poskytuje, je potrebné rovnakú pozornosť venovať overovaniu bonity každého dlžníka, keďže postavenie dlžníka a prípadného spoludlužníka je celkom rovnaké, obaja majú rovnakú povinnosť dlh splácať a preto je nutné zistiť, či každý z dlžníkov je spôsobilý si úver s určitými parametrami vziať a následne ho aj dosplácať. Toto celkom zrejme u žalovaného splnené nebolo, pričom overenie schopnosti splácať úver by sa u neho vyžadovalo o to viac, ak bol v danom čase nezamestnaný, teda bez príjmu a nevedno teda aké skutočnosti o žalovanom priviedli veriteľa k záveru o tom, že je spôsobilý v takejto situácii úver splácať. Súd má za to, že veriteľ porušil aj svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., a to vo vzťahu k žalovanému hrubým spôsobom. Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa, pričom zákon stanovuje ako následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 2 cit. zákona. Okrem toho platí, že ak žalobca hrubo porušil povinnosti pri zisťovaní bonity žalovaného podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, tak tým viac logicky platí (argumentom a fortiori a maiore ad minus - od väčšieho k menšiemu), že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch (hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je nepochybne viac ako nekonanie s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch). Teda ak dôjde k hrubému porušeniu povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, dôjde zároveň i k porušeniu povinnosti veriteľa konať s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských (hrubé porušenie tak konzumuje porušenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou). Potom je nutné tiež konštatovať, že úver je nielen bezúročný a bez poplatkov, ale súčasne veriteľ nemohol od žalovaného ani vyžadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (k tomuto záveru pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoCsp/38/2020-118 zo dňa 27.05.2021).

19. Z vyššie uvedeného vyplýva, že aj z dôvodu riadneho neskúmania bonity je nutné dospieť k rovnakému záveru, k akému súd dospel aj v odsekoch 16 a 17 vyššie, tj. úver je bezúročný a bez poplatkov a nie je možné prihliadať na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, pretože na jej vyhlásenie neboli splnené zákonné podmienky. Splatnosť tohto úveru potom (bez ohľadu na vykonané vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru) sa riadila dohodou obsiahnutou v úverovej zmluve, kedy splátky boli splatné vždy k 10.dňu v mesiaci až do konečnej splatnosti 10.06.2024.

20. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. platí, že veriteľ nemôže previesť práva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu a tieto ani nemôžu prejsť na tretiu osobu. Z tohto zákazu platí výnimka v prípade ak, a/ ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b/ prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Uvedené podmienky pod a/ + b/, za ktorých môže byť pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere predmetom postúpenia, musia byť splnené kumulatívne, pričom už nesplnenie čo i len jednej z nich má za následok, že pohľadávka bola postúpená z veriteľa na tretiu osobu v rozpore so zákonom. V prejednávanej veci nebola splnená podmienka uvedená pod písm. b/, keď sa zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.10.2021 postupovala na žalobcu pohľadávka voči žalovanému zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá nebola k okamihu postúpenia ani po konečnom termíne splatnosti (termín konečnej splatnosti nastane až po postúpení pohľadávky 10.06.2024) a ani sa pohľadávka k okamihu postúpenia nestala splatnou pred konečnou splatnosťou, nakoľko veriteľ nebol oprávnený predčasnú splatnosť úveru vyvolať. Je preto nutné konštatovať, že k postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu došlo v rozpore s týmto osobitným zákonným ustanovením, a teda takéto postúpenie je neplatným právny úkonom pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ). Súd ešte dodáva, že za určitých okolností síce cit. ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. neplatí, avšak to pripadá do úvahy len za podmienok uvedených v § 17 ods. 3 tohto zákona (riešenie krízových situácií na finančnom trhu, resp. konkurzné konanie), pričom existenciu týchto výnimiek žalobca ani len netvrdil. Rovnako výnimkou je podľa § 17 ods. 3 tohto zákona prípad

prechodu pohľadávky z jedného veriteľa na inú osobu (prechod – univerzálna sukcesia), avšak nie postúpenie pohľadávky (teda singulárna sukcesia).

21. Nakoľko teda zmluva o postúpení pohľadávky nie je platná pre rozpor so zákonom uvedený v predošlom odseku (§ 39 OZ), žalobca sa v dôsledku tohto úkonu, od ktorého odvodzuje v spore svoju aktívnu vecnú legitímáciu, nestal veriteľom žalovanej pohľadávky. V spore mu tak tiež chýba aktívna vecná legitímácia, nakoľko nie je podľa hmotného práva nositeľom tvrdeného oprávnenia, o ktoré v spore ide a ktorého splnenia sa voči žalovanému domáha. S poukazom na túto skutočnosť súd preto z tohto dôvodu žalobu o zaplatenie žalovanej pohľadávky s úrokom z omeškania v celom rozsahu zamietol. Žalobcovi nevznikol ani nárok na náklady spojené s uplatnením pohľadávky, nakoľko nie je veriteľom žalovanej pohľadávky. Akékoľvek náklady spojené s jej vymáhaním mu nemôžu patriť, pretože vymáhanie voči žalovanému pred podaním žaloby nebolo vykonané dôvodne.

22. Súd ešte pre úplnosť uvádza v kontexte vznesenej námietky premlčania, že táto nebola dôvodná. Nakoľko nebolo možné vyvolať predčasnú splatnosť úveru z dôvodov uvedených vyššie, splátky boli splatné každý mesiac vždy k 20.dňu v mesiaci. V odseku 17 bolo uvedené, že doteraz vykonané platby postačovali na úhradu splátok istiny splatných do 10.04.2021 a čiastočne na úhradu splátky istiny splatnej 10.05.2021. Najstaršia celkom nezaplatená splátka istiny je tak splátka splatná v máji 2021. Žaloba na súde bola podaná dňa 30.12.2022, z čoho potom vyplýva, že táto nebola podaná po uplynutí 3 ročnej premlčacej doby a dokonca do dňa vyhlásenia rozsudku by ani neboli ešte všetky splátky istiny splatné, keď konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 10.06.2024.

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP, Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V konaní bol plne úspešný žalovaný, keďže súd žalobu zamietol, a preto má proti neúspešnému žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania. Súd preto žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania rozhodne súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

9
15Csp/1/2023

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.